

Ivo Sasek

Alegerea partenerului

Elaion-Verlag
CH-9428 Walzenhausen

Elaion

CH-9428 Walzenhausen

De obținut la

Gemeinde-Lehrdienst

Comandă nr. 21 RUM

Titlul ediției originale în limba germană:

„Partnerwahl”, Prima ediție 2003

Prima ediție în limba română 2005

Tradus de Peter Siegel

Revăzut de frați și surori româno-germani

Alcătuirea copertii, culegere, tipar și prelucrare

Gemeinde-Lehrdienst CH-9428 Walzenhausen

Cuprins

Introducere	4
Observațiile traducătorului:	5
Alegerea partenerului	7
1. Prețul ei de cumpărare depășește mult mărgăritarele	13
2. Partenerul hotărât mai dinainte de Dumnezeu.....	17
3. Trei căi de pornire	21
4. Principalele criterii ale unei alegeri de partener corespunzătoare voiei lui Dumnezeu	26
5. Cine alege partenerul?.....	43
6. Evaluarea prin slujirile apostolice.....	50
Anexă	52

Introducere

Între noi creștinii circulă părerea că în privința alegerii partenerului ar trebui să ne apropiem trupește și sufletește în același fel cum o face lumea. Și eu am fost învățat așa. Dar aceasta este o rătăcire neglijentă care pune în pericol cea mai bună cale predestinată a lui Dumnezeu. Binecuvântați sunt acei care, înaintea și în preajma unei căsnicii, urmăresc nimei un singur criteriu și interes: adică de a deveni coerent* cu planul de ansamblu al lui Dumnezeu. Cum se înfățișează acest drum în practică, este tratat în această broșură.

Domnul să-l conducă pe fiecare cititor într-o nouă dimensiune a alegerii partenerului.

(*coerență = a avea aceeași lungime de undă, același fel de oscilare)

Ianuarie 2003

Ivo Sasek

Observațiile traducătorului:

Citatele biblice au fost extrase din traducerea română a Bibliei, ediția revizuită a traducerii D. Cornilescu, editată de Gute Botschaft Verlag (GBV), Dillenburg, Germania, 3rd edition 1991. Uneori apar deosebiri față de textele cunoscute de voi datorită faptului că autorul a retradus în germană din surse în limba greacă. Fiindcă semnificația cuvintelor din limba greacă este mult mai complexă decât cea a cuvintelor germane, pot exista mai multe posibilități de traducere ale unui cuvânt. Toate sunt corespunzătoare, dar una sau alta poate reda cu o mai mare profunzime semnificația cuvântului. Versetele respective au fost traduse direct din germană și sunt notate cu (tradus din germană, nota trad.).

Activitatea de traducere în limba română a scrierilor și casetelor noastre se află în deplină desfășurare. Cu ajutorul Domnului, acestei traduceri i se vor alătura și alte cărți, broșuri și mesaje pe casete. Să nu ezitați să vă informați

la „Gemeinde-Lehrdienst” (Slujire de învățătură pentru biserici), prin scrisoare sau fax, ce publicații sunt disponibile în limba română.

Dorim să vă atenționăm că această carte este o traducere din limba germană și cu toate verificările îngrijite ale calității noi nu putem asigura pe deplin că textul german a putut fi redat în totalitate cu o exactitate desăvârșită. S-ar putea să apară deosebiri de semnificație sau devieri ale centrelor de greutate comparativ cu textul original german. Dacă anumite pasaje vi se par teologic sau lingvistic nelogice sau inexacte, vă rog să întrebați la „Gemeinde-Lehrdienst” (prin scrisoare sau fax) pentru a constata dacă ați înțeles corespunzător semnificația reală ale celor spuse.

Iunie 2005

Gemeinde-Lehrdienst
(Slujire de învățătură pentru biserici)

Alegerea partenerului

„Casa și averea le moștenim de la părinți, dar o soție prevăzătoare este de la DOMNUL” (Prov.19.14).

„Cine găsește o soție bună, găsește un lucru bun; este o favoare pe care o capătă de la DOMNUL” (Prov.18.22).

„O soție *cinstită* (lb.germ: destoinică – nota trad.) este cununa soțului ei, dar cea care-i face rușine este ca putregaiul în oasele lui” (Prov.12.4).

„Cine poate găsi o femeie *cinstită* (lb.germ: destoinică – nota trad.)? Ea este mai de preț decât mărgăritarele” (Prov.31.10).

Mii de decizii are de luat fiecare om în viața sa. *Trei* dintre ele sunt cele mai existențiale, dar *una* cu urmările cele mai grele – alegerea partenerului! Între cele mai existențiale trei

decizii ale vieții eu aș numi întoarcerea la Isus Hristos ca pe *cea mai fundamentală*, alegerea bisericii și apartenența de slujirea apostolică ca *cea mai înaltă în rang* și alegerea partenerului ca *cea cu urmările cele mai grele*, fiindcă este *cea mai definitivă*. Dar tocmai în aceste trei domenii principale domnesc la nivel mondial stări condamnabil de ușuratece. Întoarceri la Dumnezeu emoționale și superficiale, unirea necugetată la grămadă cu orice tipuri de adunare oferite, încheieri de căsătorie făcute în pripă orbească, necugetate și fără viziune. Fie ca Domnul să ne redea prin acest mesaj conștiința cât de peste măsură de bogate în consecințe sunt aceste trei decizii pentru viața noastră. Dintre ele în mod deosebit cea a alegerii partenerului.

Dacă se privește mentalitatea de astăzi a alegerii partenerului s-ar putea crede că ea aparține evenimentelor celor mai naturale și cotidiene ale oamenilor. Totuși locurile biblice introductive ne descoperă clar că alegerea binecuvântată a partenerului este un lucru care vine, respectiv

trebuie să vină, din mâna Domnului. Alegerea partenerului aparține celor mai profunde taine ale acestei vieți, mai ales că corespunzător **Efeseni 5** ea este o imagine de umbră a tainei lui Hristos. Taina lui Hristos este corespunzător întregii mărturii biblice unirea lui Dumnezeu cu omul (**Col.1.26-27¹; Ioan 17.23,26²; Efes.5.28-32³**). Alegerea partenerului corectă și

¹ „... taina ținută ascunsă din veacuri și din generații, arătată acum sfinților Săi, cărora Dumnezeu a vrut să le aducă la cunoștință care sunt bogățiile slavei tainei acesteia printre neamuri, adică Hristos în voi, nădejdea slavei.”

² „Eu în ei și Tu în Mine; pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.”

„Și Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei și Eu în ei.”

³ „Tot așa sunt datori și bărbații să-și iubească soțiile ca pe trupurile lor. Cine-și iubește soția, se iubește pe sine însuși. Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul său, ci-l hrănește și-l îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica; pentru că noi suntem mădulare ale trupului Său, din carnea Lui și din oasele Lui. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de soția sa și cei doi vor fi un singur trup. Taina aceasta este mare; dar vorbesc despre Hristos și despre Biserică.”

planificată de Dumnezeu nu este în nici un fel lăsată în seama capriciului omenesc. După întreaga mărturie biblică ea aparține mult mai mult celor mai decisive bunuri ale răsplătirii și moștenirii pe care Dumnezeu le oferă unui om deja în timpul vieții acesteia, dacă acesta a fost găsit plăcut în ochii Săi. Ajungerea la acest parteneriat pregătit mai dinainte, este partea componentă a celor mai decisive taine ale desăvârșirii devenirii omenești. Acest adevăr aparține celor mai importante fundamente pe care trebuie să le imprimăm copiilor noștri și să-l dăm ca viziune însoțitoare pe calea vieții.

Fiecare fel de alegere de partener în care intră omul reflectă felul de satisfacție pe care o are Dumnezeu față de el. Astfel unul primește un partener destoinic și echipat, altul unul crud și mizerabil, cum este scris: **„Gura femeilor străine este o groapă adâncă; pe cine vrea să-l pedepsească DOMNUL, acela cade în ea” (Prov.22.14)**. După căderea sa adâncă în mâna femeilor străine predicatorul Solomon a

putut să scrie: „**Și am găsit că mai amară decât moartea este femeia a cărei inimă este o cursă și un laț și ale cărei mâini sunt niște lanțuri; cel plăcut lui Dumnezeu scapă de ea, dar cel păcătos este prins de ea**” (Ecl.7.26). Felul parteneriatului în care intră un om este astfel oglindirea directă a plăcerii sau neplăcerii lui Dumnezeu față de el. Dar acest principiu nu se potrivește numai parteneriatelor de căsnicie. Același lucru este valabil și pentru oricare alte forme de colective de viață, fie acestea comunități, apartenențe de biserici sau asociații – chiar până la cele mai nenaturale legături parteneriale, cum citim de exemplu în **Rom.1. de la v.21**: „**Fiindcă măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au slăvit ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit: ci s-au dedat la gânduri deșarte ... De aceea (reflectare) Dumnezeu i-a lăsat pradă poftelor inimii lor, să-și necinstească trupurile ei între ei ... De aceea (imaginea oglină) Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi josnice; căci femeile lor au schimbat întrebuintărea firească a lor într-una care**

este împotriva firii; și tot astfel și bărbații au părăsit întrebuințarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, bărbați cu bărbați făptuind lucruri rușinoase și primind în ei înșiși *plata cuvenită (reflec-tare)* pentru rătăcirea lor.” Fiecare formă de parteneriat este o răsplată a lui Dumnezeu. Pentru cel decăzut este o răsplată a stricăciunii și celui plăcut lui Dumnezeu este o răsplată a vieții și a desăvârșirii. Răsplata este plătită numai pentru realizări anterioare. Dar cât de înalt este prețul pentru acel parteneriat care ne aduce cel mai aproape de Dumnezeu nostru?

1. Prețul ei de cumpărare depășește mult mărgăritarele

„Cine poate găsi o femeie cinstită (lb.germ.: destoinică – nota trad.)? Ea este mai de preț decât mărgăritarele” (Prov.31.10).

Cuvântul ebraic vorbește încă de și mai mult decât numai despre o femeie destoinică. El vorbește despre o femeie *echipată*, sau mai bine zis despre o *femeie a echipării*. Este vorba de o femeie care deține o anticipație înțeleaptă, o femeie a viziunii și a pregătirii. Bineînțeles că aceasta include și destoinicia. Imaginea femeii în Scriptură este totdeauna un tip profetic al Bisericii, respectiv al poporului lui Dumnezeu. Acest text ne descoperă că un partener cu echipare optimală costă un preț de cumpărare deosebit de mare. Suntem conștienți de aceasta? Cât de mare este acest preț, ne este spus în diferite locuri ale Scripturii, de exemplu **Ecl.7.28**. În versetele anterioare Solomon spune că pe acea femeie, care îl prinde pe păcătos ca un laț,

el a experimentat-o mai amară decât moartea. Șocantă este aici concluzia sa: „**Iată ce-mi caută și acum sufletul, și n-am găsit: din o mie am găsit un** (cuvânt cifric) **om, dar o femeie n-am găsit în toate acestea.**” Cu aceasta el exprimă faptul că între o mie de bărbați există în cel mai bun caz unul care trăiește cu adevărat după placul lui Dumnezeu: „**Dar o femeie n-am găsit în toate acestea.**” O vorbă aspră! Dar cine era mai competent să facă o astfel de declarație decât Solomon? Căci despre el se spune: „**Dar împăratul Solomon a iubit multe femei străine ... A avut de soții șapte sute de prințese și trei sute de țiitoare; și soțiile i-au abătut inima**” (1Împ.11. de la v.1). Faptul că prețul pentru acel unic partener destoinic al echipării noastre este deosebit de mare, o spune Solomon și în Cântarea cântărilor: „**Sunt șaizeci de împărătese, optzeci de țiitoare și fecioare fără număr, dar numai una singură este porumbița mea, cea curată; ea este singură la mama ei, cea aleasă a celei ce a născut-o**” (Cânt.6.8). Această exprimare este

identică celei anterioare și ea corespunde realității. Un alt text martor, de fapt cel mai temeinic, este **Gen.2. de la v.18: „Și DOMNUL Dumnezeu a zis: ,Nu este bine ca omul să fie singur; ...”** Literal se spune: Nu este bine ca omul să devină numai pentru sine, adică el nu se poate dezvolta suficient de unul singur. Pentru a atinge ținta Domnului cu el, are nevoie de unul față în față, o completare. Mai accentuez încă o dată faptul că principiul acesta nu este legat numai de parteneriatul de căsnicie. Fiecare om este chemat într-o părtășie cu alți oameni. Dar Dumnezeu este Acela, care corespunzător voinței Sale bune, ne pune laolaltă în această cea mai mică unitate organică. Pe fiecare din noi după felul său, așa cum se deduce din **versetele 19-23**. Dumnezeu a făcut ca toate animalele, pe care le-a creat atunci, să treacă prin fața lui Adam. Când toate au trecut prin fața lui și pentru Adam nu s-a găsit un ajutor potrivit, El i-a pus-o la urmă în față pe Eva. Atunci omul a zis: **„Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea!”** Aceasta în

sfârșit! Putem să ne imaginăm această răsuflare ușurată a lui Adam după ce toate animalele au trecut fără succes prin fața lui? Dar exact acesta este prețul de plătit pentru a ajunge la acel parteneriat unic pregătit mai dinainte de către Dumnezeu. Răsuflarea ușurată a lui Adam este în acest punct semnul cel mai tipic al primirii acestei favori din partea lui Dumnezeu. Atunci noi știm pur și simplu cu totul că acesta și nu altul este partenerul nostru. Desigur că Adam putea avea foloase de la fiecare animal în parte. Dar după cum el nu a găsit acel ceva, tot așa ni se întâmplă atâta timp cât nu am găsit partenerul rânduit de Dumnezeu mai dinainte. Oricare relație ne poate aduce unele sau alte avantaje, dar numai acel unul hotărât ne slujește pentru echipare și desăvârșire în unirea cu Dumnezeu. Ferice de toți copiii care primesc din partea părinților lor învățată această viziune. Le-o vei întipări?

2. Partenerul hotărât mai dinainte de Dumnezeu

„... <aceea> să fie soția pe care a *rânduit-o DOMNUL* pentru fiul stăpânului meu” (Gen.24.44).

„Ochii Tăi au văzut ființa mea neîntocmită (lb.germ.: embrionul – nota trad.) și în cartea Ta au fost scrise *toate* mădularele mele, care din zi în zi luau chip, când nu <era> *încă nici unul* din ele” (Ps.139.16).

„Fie dragoste, fie ură, nimic <din acestea> nu recunoaște omul. *Toate le sunt mai dinainte hotărâte ...*” (tradus din germană, nota trad.) (Ecl.9.1).

„Eu aș vrea ca toți oamenii să fie ca mine; dar fiecare are de la Dumnezeu darul lui de har, unul într-un fel (necăsătorit), altul într-altul (căsătorit)” (1Cor.7.7).

Poate cea mai importantă conștiință pe care să o așezăm în copiii noștri cu privire la parteneriat este aceea a predestinării. Aici trebuie menționat faptul că nu fiecare om are o predestinare *pentru întemeiere de căsnicie și familie*. Dar pe de altă parte, *fiecare* om în parte are o predestinare pentru „părtășia organică”. Cea mai mică unitate organică nu este omul, ci sunt doi oameni. Această știință de bază este de nelipsit pentru o educație de copii după voia lui Dumnezeu. Nici un om nu poate deveni pentru el însuși! Noi suntem destinați pentru părtășia organică, ca peștele pentru apă. A lupta pentru această părtășie organică pregătită mai dinainte după cel mai mare plac al lui Dumnezeu este o sarcină indispensabilă a tuturor părinților cât și a copiilor lor. Felul legării noastre organice decide dacă noi vom ajunge desăvârșiți sau nu. De aceea am spus la început că întoarcerea la Dumnezeu este decizia cea mai fundamentală, apartenența de biserică decizia cea mai înaltă și alegerea partenerului de căsnicie decizia cu cele mai grele urmări în viața noastră. Dacă

Eroare! Stil nedefinit.

Într-un aparat se conectează o baterie bună cu una rea, întotdeauna cea bună va fi trasă în jos la nivelul celei rele și niciodată cea rea ridicată la nivelul celei bune. Exact după această lege fundamentală se întâmplă și cu parteneriatul. Fie căsătorit sau necăsătorit, acea formă de legătură de viață organică în care am intrat va determina întreaga noastră viață. Ori ne promovăm unul pe altul reciproc înspre lăuntru lui Hristos, ori ne tragem unul pe altul în jos. De aceea vai de oricine care în alegerea partenerului său *nu* are în fața ochiului criteriul desăvârșirii în Hristos ca cel mai înalt scop. Dacă unul de acest fel se leagă cu altul pe a cărui inimă se află această prioritate supremă, acesta va apăsa viața celuilalt în jos și o va periclita atâta timp cât nu se va uni și el cu acest destin.

O dezvoltare plăcută lui Dumnezeu a copiilor noștri cu privire la tematica aceasta depinde înainte de toate ca ei să se îndrepte cu inima deschisă spre căile Domnului mai dinainte pregătite și nu spre dorințele sau poftele lor proprii. Învățați copiii voștri să nu iubească nimic mai

fierbinte și mai profund decât lucrările bune și mai dinainte pregătite ale Domnului. Încă înainte de a ajunge să cunoască simțămintele pentru celălalt sex ș.a.m.d., inima lor să ardă de dorința de a merge pur și simplu pe aceste căi dinainte pregătite – cu sau fără partener de căsnicie. Noi nu avem voie să trezim în ei închipuiri false. Atâta timp cât oameni destinați pentru căsnicie vor avea dorința unei vieți în umblare solitară, ei nu vor afla plinătatea vieții. La fel toți cei chemați, ca și Pavel, să rămână necăsătoriți, vor duce lipsa plinătății lui Dumnezeu atâta timp cât ei doresc un oarecare parteneriat de căsnicie. Fiecare să nu aibă o dorință mai înaltă decât aceasta: Doamne, nu mă lăsa să fiu și să devin altfel decât cum m-ai cunoscut Tu pe mine înainte de a mă fi format în pântecul mamei (**Ier.1.5**). Privind ce scriu în continuare, mă voi îndrepta – cu scopul simplificării – numai înspre cei chemați la căsnicie. Transpuneți aceste principii pentru voi înșivă și pe celelalte forme ale legăturilor vieții organice plăcute lui Dumnezeu.

3. Trei căi de pornire

„După harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat, eu ca un arhitect înțelept, am *pus temelie* și un altul clădește deasupra. *Dar fiecare să ia bine seama cum clădește deasupra*. Căci nimeni nu poate să pună o altă temelie decât aceea care este pusă și care este Isus Hristos. Iar dacă cineva clădește pe această temelie: aur, argint, pietre scumpe, lemn, fân, trestie, lucrarea fiecăruia va fi dată pe față, ziua o va face cunoscută, căci se va descoperi în foc și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia” (1Cor.3.10-13).

„Nu vă înșelați: Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit. Ce seamănă omul, aceea va și secera. Cine seamănă în firea lui păcătoasă, va secera din firea păcătoasă stricăciunea; dar cine seamănă în Duhul, va secera din Duhul viața veșnică” (Gal.6.7-8).

<Lasă-mă să recunosc care> „... să fie soția pe care a rânduit-o DOMNUL pentru fiul stăpânului meu” (Gen.24.44).

Aceleași principii, valabile pentru biserică și zidirea bisericii, sunt valabile și pentru alegerea partenerului. În predestinare Dumnezeu a pus o temelie apostolică de netăgăduit. Dar fiecare este responsabil cum zidește pe aceasta. Nu este deloc de la sine înțeles ca omul să zidească pe ea aur, argint sau pietre scumpe. Dumnezeu ne va lăsa să zidim pe ea și lemn, fân și trestie. Găsirea partenerului mai dinainte pregătit ne va solicita întregul angajament al vieții și credinței noastre. Și la acest nivel noi putem semăna pe fire sau pe Duhul. Noi vom recolta exact după cum am semănat. Scriptura ne descoperă diferite modele ale felului cum au ajuns oameni la partenerii lor. În cele ce urmează vrem să cercetăm pe scurt trei dintre acestea, și anume pe Isaac, Samson și Esau. Isaac reprezintă tipologic calea Duhului, Samson calea sufletului și Esau calea cărnii. Înainte de a cerceta

aceste tipuri în parte, să reținem cele mai esențiale deosebiri ale felului *cum* au fost *conduși* acești trei bărbați la partenerii lor.

La Isaac, felul de călăuzire duhovnicească, vedem că în acest lucru el și-a retras complet mâna. Încrederea sa era pe deplin înrădăcinată în tatăl său Avraam, care s-a îngrijit în fel dumnezeiesc ca să-i fie adusă mireasa sa. Acest fel de călăuzire se afla sub o binecuvântare necuprins de mare.

La Samson, felul de călăuzire sufletească, observăm o deosebire esențială. El își mai implică încă părinții în alegerea sa de partener, dar decizia sa este înrădăcinată în sufletul său propriu și nu în încrederea sa în tatăl său. De aceea el a spus: **„Am văzut la Timna o femeie din fiicele filistenilor; luați-mi-o acum de soție” (Jud.14. de la v.2).** În acea vreme Samson era încă dominat sufletește. Felul său tipic firesc și-a avut începutul abia la Gaza, după ce căsnicia sa întemeiată sufletește a fost distrusă de filistenii.

Al treilea model, Esau, îl numesc felul de călăuzire carnală. O aflăm în **Geneza 26.34-35**. Esau nici nu își mai implică părinții. Despre el se spune numai: „... **Esau a luat de soții pe Iudita, fiica hetitului Beerî, și pe Basmat, fiica hetitului Elon. Ele au fost o pricină de mare amărăciune pentru Isaac și Rebeca.**” Carnea nu se supune niciodată cu adevărat. Ea nici nu se poate supune de la sine chiar și atunci când ea apare cu intenții bune, ca de exemplu Esau în **capitolul 28.9**¹.

Ce vreau să arăt cu aceste trei modele: Fiecare recoltează exact ceea ce a semănat. Samson, a cărui primă soție nu este numită pe nume, a fost o filisteancă din Timna. Cu ea el nu recoltează nimic altceva decât refuzare, reținere și inaccesibilitate, pentru că Timna înseamnă oprire, refuzare, împiedicat, inaccesibil. Și Samson nu

¹ „Și Esau s-a dus la Ismael. El a mai luat de soție, pe lângă soțiile <pe care le avea>, pe Mahalat, fiica lui Ismael, Fiul lui Avraam, și sora lui Nebaot.”

Eroare! Stil nedefinit.

recoltează decât înstrăinare, pentru că filistean înseamnă străin. El devine călător, pentru că filistean înseamnă călător, emigrant, imigrant. Aceasta recoltează, cu toate că și-a implicat într-un fel aparent părinții în decizia sa. Dar Esau a recoltat împreună cu părinții săi numai neplăceri pentru că și-a luat femeile în fel carnal din decizie proprie. Dimpotrivă, Isaac imaginează în umbră calea desăvârșită a lui Hristos. Căsnicia lui este binecuvântată și adevărată de Dumnezeu. De aceea, spre învățătură, să ne îndreptăm în principal spre acest tip. În acea vreme existau sute de fecioare diferite, care stăteau la dispoziție pentru o posibilă alegere. Care criterii au decis ca Isaac să o găsească pe cea una predestinată?

4. Principalele criterii ale unei alegeri de partener corespunzătoare voiei lui Dumnezeu

„... și te voi pune să juri pe DOMNUL, Dumnezeuul cerului și Dumnezeuul pământului, că nu vei lua fiului meu o soție dintre fiicele canaanitilor, în mijlocul cărora locuiesc, ci te vei duce în țara mea și la rudele mele să iei soție fiului meu Isaac” (Gen.24.3-4).

Criteriul suprem reprezintă desigur *relația plină de încredere cu Tatăl ceresc*. Avraam și slujitorul său, al cărui nume nu este amintit în această relatare, reprezintă pe Tatăl ceresc și activitatea Duhului Sfânt. Isaac a lăsat problema alegerii partenerului complet în mâna tatălui său. Acesta este singurul fel convenit de a-l găsi pe partenerul predestinat. Ferice de acela care nu pretinde să poată găsi el partenerul ideal. În mod deosebit și în această privință este valabil cuvântul lui Isus: **„... căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic” (Ioan 15.5)**. În acest loc

4. Principalele criterii ale unei alegeri de partener ...

pot spune cu deplina încredințare că în Anni eu am primit exact partenera de viață de la Dumnezeu, care este cea mai ideală pentru mine. Prin urmare nu este de mirare că și ea poate spune același lucru despre mine. Cum am putut să ne găsim unul pe altul? În acel timp noi am făcut exact același lucru independent unul de altul. După ce am ajuns la credință în 1977, ne-am rugat timp de aproximativ șase ani cam cu aceleași cuvinte. Eu m-am rugat aproape fără încetare: „Doamne, ferește-mă de femeia falsă. Dă-mi numai pe acea femeie care îmi este cel mai de ajutor pentru viața veșnică.” Între timp Anni se ruga neîncetat: „Doamne, ferește-mă de bărbatul fals. Dă-mă alături numai de acel bărbat prin care să-Ți pot veni cel mai aproape.” Fără să știm unul de altul, Duhul Sfânt ne-a pus aceleași priorități pe inimă. Nu oarecare lucruri aparente sau dorințe personale să existe în prim plan, ci numai voia Tatălui ceresc. Ceea ce pentru noi era prioritatea supremă a corespuns exact jurământului pe care l-a cerut Avraam slujitorului său: „... **că nu vei lua fiului meu o soție**

dintre fiicele canaaniților, în mijlocul căror locuiesc, ci te vei duce în țara mea și la rudele mele să iei soție fiului meu Isaac” (Gen.24.3-4). Canaan simbolizează în această relatare „lumea”. Țara rudeniilor lui Avraam din care el a ieșit, referitor la noi, este creștinismul în ansamblul său. Cu alte cuvinte, în nici un caz nu avea voie să fie cineva „din lume”! Aceasta ne-a fost scris de netăgăduit la amândoi în registrul genealogic. Putea fi vorba numai de un partener credincios în Hristos. Dar dintre aceștia existau pretutindeni cu sutele. Independent unul de altul ne-a fost clar că de la noi înșine nu vom putea niciodată să facem alegerea potrivită din această rudenie largă. De aceea noi am pus călăuzirea în această privință neîncetat plini de încredere în mâna Tatălui și a Duhului Sfânt.

Dar Avraam, atunci ca tip al credinței plăcute, urma să părăsească atât casa sa părintească cât și patria sa. Ce înțeles are această acțiune pentru noi creștinii de astăzi? Vedem ca un fir roșu

4. Principalele criterii ale unei alegeri de partener ...

prin toată Scriptura că Dumnezeu este interesat numai de o credință dinamică, nemijlocită, de o încredere neîncetată în El. Dumnezeu întotdeauna face deosebire și între credință respectiv creștinătate vie, caldută sau moartă. Ca la Isaac și Ismael, Sara și Agar, Dumnezeu desparte liniile carnale de cele duhovnicești, „evreii” autentici de cei falși etc. (**Gal.4.29-30¹**; **Rom.9.6-7²**). Și Moise avea de ridicat cortul întâlnirii în afara taberei. Așa spune Noul Testament în epistola către Evrei și către noi: **„Să ieșim deci afară din tabără, la El, purtând batjocorirea Lui” (Evr.13.13).**

¹ „Și după cum atunci cel care se născuse în mod firesc prigo-nea pe cel care se născuse prin Duhul, tot așa și acum. Dar ce zice Scriptura? „Izgonește pe femeia roabă și pe fiul ei, căci fiul celei roabe nu va moșteni împreună cu fiul femeii libere.”

² „Dar aceasta nu este totuși, ca și cum ar fi rămas fără putere cuvântul lui Dumnezeu. Căci nu toți cei care se coboară din Israel sunt Israel; și măcar că sunt sămânța lui Avraam, nu toți sunt copiii; ci „în Isaac vei avea sămânța care îți va purta numele.”

Cu privire la parteneriatul dumnezeiesc aceasta are un înțeles important, pentru că slujitorul lui Avraam l-a întrebat: **„Poate că femeia nu va vrea să mă urmeze în țara aceasta; va trebui să duc eu oare pe fiul tău iar în țara de unde ai ieșit tu?”** Avraam i-a zis: **„Să nu cumva să duci pe fiul meu acolo!”** (Gen.24.5-6). Aceasta indică spre faptul că desăvârșirea în Hristos nu are niciodată voie să aibe loc și nici nu va avea loc pe o linie tradițională. Fiecare alegere dumnezeiască binecuvântată se află în afara taberei – în afara lucrurilor realizabile sau tangibile omenește. Într-un mod deosebit aceasta se referă la desăvârșirea parteneriatului pregătit mai dinainte. Niciodată nu poate fi atins din putere sau capacitate omenească, ci numai prin credința Sa moștenită în noi. În acest punct deja mulți și-au pierdut vocația lor dumnezeiască. Așa de exemplu Duhul Sfânt a chemat o fiică a tradiției, să-și părăsească tradiția ei creștină și să se pună pe calea dinamică a fiului lui Avraam. Dar prețul i s-a părut prea mare. Și între Anni și mine a existat în acest sens un ceas

4. Principalele criterii ale unei alegeri de partener ...

al deciziei. Căci Anni se afla integrată într-o adunare foarte dinamică și revoluționară. Pentru ea aceasta era totul, dar eu știam cu toată simpatia și încredințarea că drumul meu nu conducea într-acolo. Prin urmare, cuvintele ei s-au pus atunci ca un munte înalt de netrecut între noi când ea, nevoită de legăturile tradiționale, mi-a spus: „Eu nu mă pot căsători cu tine dacă va trebui să-mi părăsesc biserica mea actuală. Mi-e frică că alături de tine nu voi reuși să fac față.” În acel ceas în care ea cerea de la mine s-o urmez pe *ea*, am simțit cum „jurământul lui Avraam” a pus stăpânire pe mine: „Să nu cumva să duci pe fiul meu acolo!” Așa că am spus cu inima grea lui Anni: „Dacă nu ai încredere în Dumnezeu că El te va aduce la țintă alături de mine fără tradiția ta de până acum, atunci aici, exact în acest loc, se despart căile noastre.” Acesta a fost în același timp ceasul încercării, în care deja mulți au dat greș și au rămas agățați de tradiție, respectiv s-au reîntors la ea. De tradiție aparține *tot* ce se împotrivesc într-un fel călăuzirii actuale a Duhului lui Dum-

nezeu. Să nu te decizi niciodată pentru un partener care nu se poate decide benevol din inima proprie pentru o cale dinamică a încrederii și a supunerii necondiționate sub Capul, Hristos. Spun cu aceasta că oricine vrea să se căsătorească binecuvântat trebuie să-și părăsească biserica? Nu, nici pe departe! Eu vorbeam despre părăsirea felului tradițional de a fi creștin, despre tot ce face masa largă. Bineînțeles că, dacă faptul că nu se suportă procesul de potrivire mereu dinamic cu viața lui Hristos, duce la excluderea din biserică, atunci aceasta este altceva. Chiar dacă femeia, ca în cazul lui Anni, trebuind să-l urmeze pe soțul ei, părăsește domiciliul, respectiv biserica obișnuită. Noi suntem tot timpul gata să eliminăm orice din viața noastră ce este tipic omenesc, religios și după ființă tradițional din interiorul taberei. Aceasta o facem *în timp ce* suntem vizibil încă înăuntrul unei tabere tradiționale sau dacă suntem vizibil în afara taberei. A părăsi tradiția înseamnă a umbla neîntrerupt obligat după impulsurile actuale ale vieții, independent de forma exte-

4. Principalele criterii ale unei alegeri de partener ...

rioară a unei biserici în care trăim. Acest „afară de tabără” este *mereu* o problemă *lăuntrică*, indiferent dacă vizibil ne aflăm în interiorul sau în afara taberei. Același lucru să-i înveți și pe copiii tăi.

Un alt criteriu principal pentru o alegere de partener după voia lui Dumnezeu se află în **capitolul 24.17-20**: **„Robul a alergat înaintea ei și a zis: ‚Dă-mi te rog să beau puțină apă din ulciorul tău.’ ‚Bea, domnul meu,’ a răspuns ea. Și s-a grăbit de a aplecat ulciorul pe mână și i-a dat să bea. După ce i-a dat și a băut de s-a săturat, a zis: ‚Am să scot apă și pentru cămilele tale, până vor bea și se vor sătura.’ A vărsat în grabă urciorul în adăpătoare și a alergat iarăși la fântână ca să scoată apă; și a scos pentru toate cămilele lui.”** Exact acest fel de gândire l-a căutat robul lui Avraam, tipul Duhului Sfânt. Pentru un fiu al lui Avraam intră în discuție numai un partener care *este benevol dispus să facă mult mai mult decât ceea ce i se cere*. Calea desăvârșirii în Hristos este una deo-

sebit de exigentă. Parteneriatul autentic, așezat de către Dumnezeu se deosebește de parteneriatul normal omenesc aproximativ exact în măsura în care stingerea setei unui singur om se deosebește de cea a zece cămile. Investiția unui parteneriat omenesc corespunde unui simplu înclinat al unui urcior pentru potolirea setei unui singur om. O cămilă poate asimila în sine până la 70 de litri. Aceasta face la zece cămile aproximativ 500 de litri. Ca parteneriate așezate laolaltă de Dumnezeu, noi aflăm exact acest fel de intensitate de investiție. Noi ne dăm zi și noapte apa vieții unul altuia pentru a îndești nevoia Duhului Sfânt din noi și a întregii împrejurimi de viață. Pentru că și urmașii din jurul nostru trebuie să ajungă la desăvârșirea în Hristos. O umblare *împreună* în Duh și adevăr se deosebește de o umblare individualistă, adică tradițional-creștină, ca ziua de noapte. De aceea, un om trândav și leneș este ca puroi în oase. Ceva mai rău decât un om trândav, leneș și comod pe calea desăvârșirii în Hristos aproape că nu poate exista. De aceea, fugi de orice

4. Principalele criterii ale unei alegeri de partener ...

trândăvie și lenevie. Dă-le afară din trupul tău și din viața ta! De asemenea, stai departe de orice oameni leneși, trândavi și comozi! Să nu-i lași să se apropie de tine. Du-te mai departe, până l-ai găsit pe cel care corespunde ființei lui Rebeca.

Aș vrea să mai pun pe scurt degetul pe încă două ultime criterii principale. Când robul lui Avraam a vorbit cu părinții lui Rebeca și a înnoptat o dată, a mâncat și a băut acolo, el a spus de dimineața: „**Trimite-ți-mă înapoi la stăpânul meu.**’ Fratele și mama ei au zis: **’Fata să mai rămână <câtva> timp cu noi, măcar vreo zece zile: pe urmă poate să plece.**’ El a zis: **’Nu mă opriți, fiindcă Domnul mi-a dat reușită în călătoria mea; trimite-ți-mă la stăpânul meu.**’ Atunci ei au răspuns: **’Să chemăm pe fată și s-o întrebăm.**’ Au chemat dar pe Rebeca și i-au zis: **’Vrei să te duci cu omul acesta?’** **’Da, vreau,**’ a spus ea. **’Și au lăsat pe sora lor Rebeca să plece ...’** (Gen.24.54-59). Fiecare partener ideal, pregă-

tit mai dinainte de Dumnezeu, *nu* are voie să șovăie în deciziile sale. La el cuvintele și faptele trebuie să fie în concordanță. Oamenii șovăitori vor pierde alergarea în fiecare caz. Dacă vei permite ca copilul tău să se căsătorească cu un om șovăitor, un om care produce cuvinte, dar nu și imediat fapte, tu ți-ai pierdut copilul aproape cu siguranță. Cel puțin pentru alergarea desăvârșirii mai dinainte stabilită, el va fi pierdut dacă partenerul său nu se va pocăi temeinic și se va schimba. **„Trage-mă și vom alerga după tine! Împăratul m-a adus în camerele lui ...” (Cânt.1.4)**. Aceasta este vorbirea partenerilor aleși și plăcuți lui Dumnezeu. Fugi de oricare om care nu acționează exact după cum vorbește și nu vorbește exact după cum acționează. Să spună cuvinte proprii cât de frumoase, el este un laț de cădere, o capcană a morții pentru fiecare fiu al lui Avraam.

Mai departe este de văzut că Rebeca avea de dat un al doilea „da”. Acesta i-a fost cerut în urma unei nopți dormite după prima întâlnire

4. Principalele criterii ale unei alegeri de partener ...

cu robul lui Avraam. În fața primului entuziasm nu este nimic deosebit de a porni pe calea lui Avraam. Când robul a îmbrăcat-o cu podoabe de argint și aur, învelind-o cu haine și lucruri prețioase, ea era desigur ca una care visează. De aceea este necesar ca peste oricare entuziasm să treacă cel puțin o noapte. Cu aceasta mă refer la o noapte dumnezeiască, o criză, o cutremurare, o încercare spre confirmare, cu alte cuvinte, încearcă neapărat dispoziția viitorului tău partener după ce a trecut „o noapte” peste primul lui entuziasm. „Cum se comportă el într-o situație de presiune?”, ar putea fi o întrebare tipică de încercare. „Este el un om schimbător ca vremea sau rămâne el credincios intențiilor și vocației sale?” Dacă el vrea să meargă pe cale numai atât timp cât surâde soarele și când vine o noapte, el începe să se clatine – păzește-te de el! Dacă deja de la începutul drumului el este schimbător ca vremea, cu cât mai mult pe parcurs, în timpul arșiței zilei.

Încă un ultim criteriu principal din **versetele 64-66**: „**Rebeca a ridicat și ea ochii, a văzut pe Isaac și s-a dat jos de pe cămilă. Și a zis robului: ‚Cine este omul acesta, care vine înaintea noastră pe câmp?‘ Robul a răspuns: ‚Este stăpânul meu.‘ Atunci ea și-a luat vălul și s-a acoperit. Robul a istorisit lui Isaac toate lucrurile pe care le făcuse.**” Un parteneriat autentic așezat de Dumnezeu își învelește carnea până în ziua căsătoriei. Partea feminină coboară de pe „calul înalt” și se pune deja de la prima întâlnire în poziția de supunere. Când am cunoscut-o pe Anni, ea avea doar 16 ani. Niciodată nu aș fi întrevăzut atunci posibilitatea ca ea să devină cândva soția mea. Nici în anii următori nu m-aș fi gândit. Dar un lucru aminteam mereu atunci când vorbeam cu frați în Domnul despre „soția ideală în Domnul”. Cunoșteam zeci, dacă nu sute de fete creștine tinere, dar nici una nu era ca Anni. La Anni am văzut din primul ceas că ea nu ședea „pe calul înalt”. În contrast cu atât de multe alte fete, ea își avea trupul învelit. Ea era mereu îmbră-

4. Principalele criterii ale unei alegeri de partener ...

cată curat, feminin și decent. Întreaga ei ființă emana neatingerea. Ea nu era deschisă decât Domnului. Ea trăia o viață vizibil inocentă și clar distanțată de bărbații tineri. Dacă vorbea cu unul, fața ei era ca acoperită. Ea nu lăsa ca ochii ei să sclipească așa cum făceau multe alte fete. Ea rămânea cu orice privire neutră, rece și incoruptibilă. Întreaga ei ființă emana smerenie, supunere și orice fel de dispoziție închipuibilă de a-L sluji pe Domnul. Aceste calități o deosebeau vizibil de toate celelalte femei tinere. Să rețineți în mod deosebit aceasta. Toate calitățile amintite aici trebuie să fie vizibile *înainte* de a se ajunge la prima discuție și pețire. *Oricare calitate care nu este deja dinainte existentă, nu va exista nici ulterior.* De aceea să observați un potențial partener peste mai mult timp și fiți siguri că aceste calități sunt existente și autentice. Așa cum a fost cazul lui Isaac și Rebeca, să nu tolerați căi carnale înainte de căsătorie. Isaac a adus în cortul mamei sale Sara o femeie învelită, destoinică și supusă.

Între creștini circulă părerea rătăcită că trebuie să ne apropiem ca bărbat și femeie trupește și sufletește în felul cum o face lumea. Și eu am fost învățat așa. Dar aceasta este cea mai neglijentă rătăcire care poate exista pentru cea mai bună cale predestinată de Dumnezeu. Pe terenul din preajma unei căsnicii trebuie să existe absolut numai un singur interes și anume criteriile duhovnicești despre care mărturisesc aici. Este de la sine înțeles să se dorească o relație reciprocă din inimă. Dacă această bunăvoință nu este prezentă, atunci nu există nici vreo calitate dumnezeiască a predestinației. Dar dacă am ajuns coerenți corespunzător Duhului, atunci la urmă și noi putem să spunem același lucru unul despre altul, ce se spune despre Isaac în **versetul 67**: „... **a luat pe Rebeca, ea a fost soția lui și el a iubit-o.**” Este o rătăcire cu urmări grele dacă credem că înainte de încheierea căsătoriei trebuie să fim siguri dacă ne potrivim și sexual. Cu aceasta bineînțeles nu este vorba că un om, care știe conștient că este incapabil de procreere (de exemplu testi-

4. Principalele criterii ale unei alegeri de partener ...

cule zdrobite etc.), bolnav veneric sau în vreun alt fel handicapat, să dezvăluie aceasta abia după căsătorie. Ar fi o crimă. De asemenea cu aceasta nu se spune că nu ar fi cazul înclinației naturale. Unde inima nu simte o înclinație profundă asemenea unui simțământ de a fi împlinită dorința absolută a inimii pentru partener, acolo ceva este putred. De aceea, să nu vă căsătoriți niciodată fără cea mai lăuntrică înclinație a inimii și dragostei *inițiale*! Ceea ce vreau să spun este numai: Toate simțămintele dragostei carnale, sufletești să le pui la urmă. Stăpânește-le prin puterea dragostei Duhului și fi dispus să pui adevărata temelie a dragostei: unirea Duhului în Hristos. Niciodată nu ne vom potrivi mai bine după trup și suflet, decât atunci când mai dinainte ne concentrăm sută la sută asupra calităților duhovnicești și a armoniei, a coerenței desăvârșite în Hristos. Dacă oamenii nu se potrivesc sexual, sufletește sau altfel, motivul cel mai profund este de căutat întotdeauna în deranjamentele duhovnicești. Chiar unitatea Duhului este taina unității desă-

vârșite și în trup. Unirea în trup doar nu este nimic altceva decât copia exterioară a unirii în duh. Și oricare entuziasm și simțire sufletească este numai o oglindire a unirii duhovnicești în Hristos. Tot ceea ce se orientează după suflet sau după carne, produce orbire față de calitățile propriu zise, reprezentând fundamentul căsniciei. Nici frumusețe exterioară, nici măreție omenească, nici bogăție, nici sărăcie, nici sănătate, nici boală, nici înălțimea staturii, nici originea naturală nu reprezintă criteriile esențiale de care este vorba. Numai adevărata unire în Hristos, corespunzător calităților lui Isaac și Rebeca, sunt determinante pentru atingerea țintei dumnezeiești prin căsnicie. Desăvârșirea în vocația cerească în Hristos.

5. Cine alege partenerul?

Trăim într-un timp al absolutei carnalități. Simțământul nostru duhovnicesc a devenit atât de rudimentar, încât ajungerea la un parteneriat pregătit mai dinainte de Dumnezeu a ajuns un lucru așa zis al imposibilității pentru noi europenii. Mai ales tineretul a decăzut prin întreg valul anti-autoritar ș.a.m.d., aproape fără nădejde de scăpare, în poftele cărnii și a simțirilor pământești. În această vreme nimic nu i-ar prinde mai bine acestei generații decât dacă ea s-ar întoarce înapoi la modelul vechi-testamentar al alegerii partenerului. Atunci tații, respectiv părinții, se îngrijeau de o alegere corespunzătoare a partenerului. În diferite țări orientale acest lucru se practică la fel până în zilele noastre. Când am fost în India în 1981, pretutindeni încă era cel mai normal ca tații și mamele să-și căsătorească copiii după bunul lor plac părintesc. Deci exact cum a făcut-o Avraam cu Isaac și cum era uzual înainte în Israel. De mirare este faptul că rata de divorț din toate ță-

rile care acționează după această tradiție veche este inegalabil mai mică. Nu-i de minune, pentru că aceste căsnicii nu au fost încheiate din porniri carnale sau sufletești. Nimic nu i-ar face mai bine generației noastre pătimășe-carnale decât întoarcerea la această tradiție biblică. La noi fiecare a doua sau a treia căsnicie este divorțată. Eu sunt convins că aceasta s-ar schimba radical dacă părinții ar alege din nou partenerii pentru copiii lor. Dar fiindcă această tradiție vechi-testamentară nu a fost decât o preumbră pentru lucrarea Duhului Sfânt în Noul Testament, nu este nici măcar permis să se rămână în această practică. În mod paradox, întoarcerea la această tradiție nu ar însemna nimic altceva pentru noi decât progres. Noi oameni nenorociți, unde ne-a adus egoismul nostru! Căci pe deasupra, problema constă în faptul că astăzi abia mai avem soți și părinți maturi care ar fi și duhovnicește în stare să realizeze între copii legături chibzuite și după voia lui Dumnezeu. După considerarea mea există numai o singură cale: toți trebuie să intre

Eroare! Stil nedefinit.

într-o pocăință prin îndurarea lui Dumnezeu, ca El să ne poată da din nou ochi deschiși și o inimă înțeleghătoare, pentru ca duhovnicescul să poată fi văzut și judecat din nou duhovnicește.

În ansamblu, în această vreme mi se pare cel mai bun lucru dacă pe copiii noștri de mici îi educăm din nou după acest vechi model biblic. De exemplu, eu am făcut așa: Totdeauna când le povesteam copiilor mei aceste întâmplări despre Avraam și Isaac etc, am vrut să știu de la ei dacă ei consideră bună calea aceasta și dacă vor dori și ei cândva ca tăticul lor să aleagă partenerul pentru ei. De mirare a fost că copiii erau mereu entuziasmați de gândul acesta. Cu cât le insuflăm mai devreme această gândire, cu atât mai liberi sunt după aceea în toate aceste întrebări. De aceea vorbește cu copiii tăi despre această tematică imediat ce ei pot vorbi. Mai mult decât orice altceva accentuează neîncetat necesitatea ca copiii să-și țină inimile închise până în ziua maturizării lor. Pentru ei nu este absolut nici o problemă să facă aceasta, dacă ei

primesc de mici această învățătură. Acesta este motivul pentru care astăzi copiii mei sunt atât de liberi pentru slujire, în timp ce alții, de atâta suferință din dragoste, deja au devenit inutilizabili duhovnicește. Decideți-vă ca copiii voștri să nu se deschidă în nici un fel nici în simțăminte și nici în gândire unor prietenii cu sexul opus etc. Învățați-i să umble înveliți ca Rebeca înspre ziua descoperirii partenerului. Oricare formă de prietenie, asemenea celor practicate în lume, distruge o echipare duhovnicească sănătoasă. Acest fel de gândire-de-prietenie nu are voie să existe între noi! Faceți ca copiii voștri să crească de mici despărțiți de aceste obiceiuri lumești. Este chiar necesar ca noi să creștem copiii de mici într-o clară despărțire a sexului. Nu puneți băieții cu fetele în aceeași cameră și învățați-i să simtă ca naturală această despărțire. În această problemă ei nu vor duce lipsă de nimic. În acest timp simt ca cea mai bună cale faptul ca noi să creștem serios copiii noștri în așteptarea că *noi ca părinți* le vom aduce într-o zi partenerul lor. În acest fel

ei se pot maturiza pe deplin neîmpărțiți și neabătuți. Și dacă se întâmplă, ca de exemplu la copiii noștri, că ei se dezvoltă atât de mult în sensibilitate duhovnicească, simț de deosebire și maturitate, încât o „tutelare” în acest domeniu ar deveni inutilă, atunci noi le putem încredința responsabilități și în acest domeniu.

Dar la toată maturitatea lor, noi le dăm de înțeles din principiu copiilor noștri că de exemplu *înaintea* absolvirii unei profesii și a acordului nostru fundamental, în nici un fel nu a venit vremea ca ei să se deschidă cât de puțin sexului opus. Însă în același timp, deja de acum, le dăm de înțeles copiilor noștri mai mari că ne-am simți mai bine dacă și-ar alege ei înșiși cândva partenerul. Ceea ce noi menținem neabătut este pretenția participării noastre necondiționate și la timpul potrivit la alegerea lor. Nici unul dintre ei să nu-și deschidă inima într-un fel pentru cineva înainte ca noi părinții să le dăm lumină verde pentru aceasta. Eu propun această cale fiecăruia din cititorii mei. Dacă de exemplu

Simon, după încheierea școlii profesionale, are impresia că a găsit o fată potrivită, atunci el va vorbi în primul rând cu noi și va cere o evaluare de la noi. Dacă noi îi dăm lumină verde în ce privește fata, după aceea vom merge împreună cu el la părinții fetei pentru a le verifica impresia lor. Poate că această fată este deja „rezervată” sau altfel inaccesibilă. Abia după un acord părintesc și după ce ei au acționat în același fel cu fata lor și au recunoscut că fata ar dori să-și deschidă benevol inima, noi ne confirmăm reciproc această călăuzire și copiii se pot pregăti pentru nuntă. Din acest moment ei se pot apropia unul de altul și să aibe posibilitatea de a petrece timp împreună. Dar nu ca să se țină de mână, să se îmbrățișeze sau să pornească alte acțiuni carnale. Dimpotrivă, ei să practice împreună părtășie duhovnicească, să găsească timp pentru discuții și pregătirea căii de viață comune. Dacă de la primele întâlniri ei recunosc că aparțin cu adevărat laolaltă, ei să se logodească și să-și mărturisească public alegerea, ca ei să poată fi înfășurați de rugăciuni și să fie

Eroare! Stil nedefinit.

binecuvântați. O logodnă să nu țină prea mult timp. Ea nu slujește decât echipării comune pentru încheierea căsătoriei. Un cadru bun mi se pare să fie aproximativ o jumătate de an. După cum Isaac și-a adus-o pe Rebeca sa curată și învelită înaintea mamei sale, așa să vină copiii curăți și „înveliți” la altarul de căsătorie. Nimic nu va fi mai binecuvântat decât când atunci, în fața publicului, ei se sărută și își dau mâinile pentru prima dată. Poate că în această vreme ca a noastră aceasta să sune aproape blasfemic și absurd, dar eu consider că noi nu putem da națiunii noastre în acest timp ceva mai salvator decât copii, care în această privință sunt din nou exemple autentice. Dacă aceste rânduri le simți ca pe o călăuzire a lui Dumnezeu pentru viața ta, indiferent dacă ești copil sau părinte, și ești decis să mergi această cale în acest fel, atunci finalizează-ți decizia și trimite-ne foaia de decizie alăturată cărții.

6. Evaluarea prin slujirile apostolice

După cum s-a amintit, dintre cele mai existențiale trei decizii ale vieții noastre pocăința este cea mai fundamentală, biserica și apartenența de slujirea apostolică cea mai înaltă în rang și alegerea partenerului de viață cea mai grea în urmări. Fiecare legătură organică în care intrăm în aceste zile are efecte mari și asupra restului bisericii în Hristos. Pentru ca bisericile organice, pe care Duhul Sfânt le crează în acest timp, să poată prospera fără dospire, începând cu fundamentele și celulele ei de bază, eu atenționez că și fiecare încheiere de căsătorie trebuie să fie supusă evaluării prin slujirea apostolică și profetică. De-a lungul multor secole biserica a omis această evaluare. În locul acesteia, biserica catolică a mai și declarat încheierea căsătoriei a fi un sacrament sfânt și prin această vrăjitorie a binecuvântat și vărut toate locurile neduhovnicești și rănite ale parteneriatului în loc să le dezvelească și să le vindece. De aceea, vă cer din nou vouă taților

Eroare! Stil nedefinit.

și mamelor să vă învățați copiii după aceste principii și să mergeți din nou cu ei pe calea evaluării. Dacă ați convenit împreună, atunci duceți-i, încă înainte de a permite copiilor să meargă unul spre altul, la slujirea voastră apostolică și lăsați ca rezultatele voastre să fie evaluate de ei. Acest pas nu va schimba nimic în realitatea fundamentală că Dumnezeu face ca fiecărui om să îi vină partenerul pe care l-a „meritat”, dar el poate ajuta eventual să se recunoască pași prematuri sau falși și să împiedice pagubă inutilă. Domnul să dea pentru aceasta Duhul înțelepciunii și al cunoștinței pentru a recunoaște de la caz la caz despre ce este vorba.

Observație finală importantă

Dacă această carte ți-a devenit o binecuvântare, atunci aceasta o vei putea menține numai prin transmitere mai departe:

- prin transpunere în viața ta
- prin răspândirea acestei cărți
- vorbind despre ea

Domnul să facă ca semănătura ta să răsară din belșug și să te facă astfel roditor.

Dacă la citirea acestei cărți ți-ai dat seama că nu umbli în adevărurile care sunt mărturisite aici, și dorești să fii găsit ca un mădular viu în organismul-Hristos, atunci te invităm să te folosești de slujirile noastre lunare de evaluare¹.

¹ Pentru toți cei care nu vorbesc limba germană vom căuta o posibilitate să vi se slujească la noi în Walzenhausen sau într-un alt loc.

Circulara noastră „Panorama-Nachrichten” (Panorama-Știri) conține termenele întrunirilor noastre.

Toate cărțile noastre pot fi procurate gratuit (cât ține stocul) la

Gemeinde-Lehrdienst
Nord 33
CH-9428 Walzenhausen, Elveția
Tel.: 0041(0)71 888 14 31
Fax: 0041(0)71 888 64 31

De asemenea sunt disponibile mesaje pe casete în limba germană de Ivo Sasek și circulare cu învățatură actuală. Vă rugăm să solicitați în acest sens lista noastră de comenzi.

Alte scrieri de Ivo Sasek apărute în Elaion-Verlag

Momentan (Iunie 2005) aceste lucrări pot fi obținute numai în limba germană, afară de cazul în care se menționează „ediție disponibilă în limba română”. Alte traduceri se află în lucru.

Cărți

„Credincios sau crezând?”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 1 RUM

Această carte provoacă la o umblare vie și dinamică prin credință și pune în același timp și norma în dreptul vieții noastre de credință. „Dacă trăim prin Duhul, să și umblăm prin Duhul”, se spune în Gal.5.25. În limbajul imaginilor s-ar putea spune de asemenea: Dacă deja avem aripi, atunci să și zburăm! Potrivit pentru scopuri evanghelice! (158 de pagini)

„Lehre mich, Herr!” („Învăță-mă, Doamne!”)

Comandă nr. 2

O carte fundamentală de învățatură cu învățături ușor inteligibile și practice pentru umblarea creștină în cotidian. S-ar putea considera ca o continuare la „Credincios sau crezând?” și este potrivită în mod deosebit și pentru acei creștini care tânjesc după o viață creștină mai statornică și mai echilibrată. (226 de pagini)

„Laodiceas Verhängnis” („Destinul Laodiceei”)*Comandă nr. 3*

Enorma cădere a creștinismului este iluminată în lumina profetică din cele mai felurite laturi. Dar sunt prezentate și căi de ieșire practicabile din această strâmtoare. Pe deasupra ea indică și spre ținta tuturor lucrurilor. Această carte să fie dată mai departe numai iubitorilor de adevăr! (164 de pagini)

„Die Wiederherstellung aller Dinge”

(„Restabilirea tuturor lucrurilor”)

Comandă nr. 4

Problema restabilirii ne pune în fața unor decizii incomode și esențiale. Mereu suntem puși în fața alegerii: Dumnezeu sau om, ceresc sau pământesc, vremelnic sau veșnic? Referitor la desăvârșirea bisericii și restabilirea tuturor lucrurilor provocarea culminează cu întrebarea: concepte sau desăvârșire? Și această carte este gândită numai pentru iubitorii de adevăr și cei avansați în credință. (148 de pagini)

„Krieg in Gerechtigkeit” („Război în neprihănire”)*Comandă nr. 5*

Această carte este un rezumat al luptei duhovnicești. Ea tratează lupta eonică pe care Dumnezeu o luptă din pricina cinstei Sale. Ea transmite o privire de ansamblu referitoare la istoria mântuirii și a oamenilor și aduce lupta duhovnicească a cotidianului mărunț în marele context al țăntelor înalte ale lui Dumnezeu.

Întrebarea referitoare la originea și ținta întregii lupte duhovnicești este tratată amănunțit. Numai cel care are realmente pe inimă instalarea domniei lui Dumnezeu, să citească această carte. (337 de pagini)

„Apostolisch Beten” („A se ruga apostolic”)

Comandă nr. 7b

Autorul ia sub lupă rugăciunile apostolului Pavel și ajunge la constatarea uluitoare: ele descoperă calea înspre dimensiunile „nucleare” de rugăciune. (234 de pagini)

„Educă cu viziune”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 8 RUM

Toate mi s-au mijlocit la școală, numai un singur lucru nu – vizunea pentru ce toate acestea! Chinurile care au rezultat din acest fapt păreau fără de sfârșit. Abia după ce am avut în mână certificatul meu de ucenicie, am înțeles pentru prima dată că toate eforturile nu au fost zadarnice. Întemeierea familiei, educația copiilor, o lucrare a vieții cu înălțimi și adâncimi nebănuite. Dar nici un preț nu va fi prea mare, nici o cale prea abruptă și nici o soartă prea grea, atunci când abordăm această lucrare a vieții cu ceea ce mi-a lipsit atâta vreme – cu viziune!

Cartea de față vrea să înlăture această lipsă, de aceea „Educă cu viziune!” (176 de pagini)

„Domnia împărătească”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 9 RUM

O probă de citire care a fost compilată din cărțile nr. 1-5. Împreună cu „Credincios sau crezând?”, ea este potrivită pentru cei nou intrați în cercul de cititori al lui Ivo Sasek; dar prin conținutul ei ea pătrunde în mod deosebit în detaliile necesităților actuale ale timpului nostru. Lumină în întuneric, orientare în vreme de dezorientare, temelii și ținte înalte ale credinței noastre – căi de ieșire practice din nevoile prezente și viitoare. (222 pagini)

„Cunoașterea lui Dumnezeu”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 15 RUM

Cunoașterea lui Dumnezeu nu constă în acumularea de cunoaștere despre Dumnezeu, ci prin atingerile cu Dumnezeu într-o unire crescândă în ființă cu El Însuși. Această carte ne explică din trei laturi calea și condițiile unirii cu Dumnezeu. Pentru tălmăcirea cortului întâlnirii pot fi găsite unele corelări complet noi. (232 de pagini)

„Domnul transformărilor”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 19 RUM

O adevărată autobiografie de Ivo Sasek care dovedește că lucrurile care sunt prea grele pentru oameni sunt foarte ușoare pentru *Domnul schimbărilor*. O carte captivantă cu caracter pronunțat evanghelistic. (Format 11x18 cm, 132 de pagini)

„Împărăția lui Dumnezeu între soba de gătit și coșul de rufe” (ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 22 RUM

(de Anni Sasek)

Într-adevăr s-a întâmplat tot mereu că autoarea a avut o atingere cu Dumnezeu exact la soba de gătit, în fața unei grămezi de rufe sau într-una din nenumăratele situații cotidiene cu cei zece copii ai ei. Deodată i s-au deschis corelări duhovnicești, ceva greu a devenit ușor sau predica i-a fost concretizată prin copiii ei.

Relatările experiențelor familiei vor să ajute mai departe fiecăruia care dorește ca Împărăția lui Dumnezeu să se înfățișeze nu numai în cuvinte, ci și în faptă și adevăr în cotidianul practic al familiei. (Format 11x18 cm, 156 de pagini)

„Die Erlösung des Leibes” („Mântuirea trupului”)

Comandă nr. 23

„Eu sunt învierea și viața. Cine crede în mine, (a) *chiar dacă ar fi murit*, va trăi. Și (b) oricine *trăiește*, și crede în mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?” (Ioan11.25-26)

Această carte readuce în conștiință făgăduințe nesocotite și realități de o calitate extraordinară. În ea înfrângerea morții trupești devine cea mai importantă datorie organică și așteptarea general răspândită a morții o epidemie amenințătoare, perfidă. – O lectură pentru toți care vor să trăiască ... (319 pagini)

„Anstatt- oder Christus”

(„Hristosul Înlocuitor sau Hristos”)

Comandă nr. 25

Hristosul Înlocuitor nu sosește abia, el este deja aici. Nici Împărăția lui Dumnezeu mult dorită nu sosește abia fiindcă ea este deja aici – dar noi nu o percepem!

Această carte arată că atât Hristosul Înlocuitor cât și Împărăția lui Dumnezeu cresc deja de aproape 2000 de ani în mijlocul nostru și că noi am ajuns aproape la starea de om matur. O provocare pentru fiecare cititor. (264 de pagini)

„Erschütterung” („Cutremurare”)

Comandă nr. 27

Această carte prezintă cauze – acțiuni – căi de ieșire din cutremurări.

„Hristos nu ne-a fost dat numai cu ținta de a ne conduce afară din toate cutremurările. Dar toate cutremurările ne sunt date cu ținta de a ne conduce înăuntru în Hristos.” (184 de pagini)

„Israel – Schatten oder Wirklichkeit?”

(„Israel – Umbră sau realitate?”)

Comandă nr. 30

„Voi (evrei și neamuri) nu ați venit la un munte care se putea atinge ... ci ați trecut (literalmente) la Muntele Sionului și la cetatea Dumnezeului Celui viu, Ierusalimul ceresc ...” (tradus din germană, nota trad.) (Evr.12.18+22)

Ceea ce înseamnă aceste locuri din Scriptură în consecința lor practică, o tratează această carte. Ea elaborează în mod temeinic într-o profunzime teologică importanța lui Israel în ordinea dumnezeiască în ceea ce privește Biserica și Împărăția lui Dumnezeu.

Concluzie: Nici fanatismul pentru Israel, nici teologia înlocuitoare (învățătura că noi neamurile ne aflăm în locul lui Israel) nu duce la țintă. (145 de pagini)

Broșuri

„Apostolische Gebete” („Rugăciuni apostolice”)

Comandă nr. 7a

Aceste texte de rugăciune au fost nou traduse din limba greacă de către Ivo Sasek. Ele formează baza pentru cartea „A se ruga apostolic”. (Format A6, 68 de pagini)

„Geistliche Satzbrüche” („Frânturi duhovnicești”)

Comandă nr. 10

Frânturile duhovnicești sunt realități ale Împărăției lui Dumnezeu rezumate pe scurt în „mărimea unei nuci”. Această broșură este o introducere în învățătura formulilor Împărăției lui Dumnezeu, care motivează și îndrumă în același timp spre colaborare la această carte de formule duhovnicești. Pentru că poporul lui Dumnezeu nu a avut încă niciodată ca astăzi o nevoie atât de insistentă de o concentrare și pregnantă în ce privește învățătura biblică. (60 de pagini)

„Die Waffenrüstung Gottes”

(„Armătura lui Dumnezeu”)

Comandă nr. 11

[Extras din cartea „Cutremurare”, comandă nr. 27]

Crispare proprie sau luptă duhovnicească? Armătura lui Dumnezeu nu este un lucru ci o persoană. (Format A6, 86 de pagini)

„Die festgesetzten Zeiten” („Timpurile stabilite”)

Comandă nr. 12

După cum în natură există timpuri stabilite, care oferă anumite posibilități (sau imposibilități) (de ex.: primăvara, vara, toamna și iarna, sau zilele de fecunditate la femeie, ș.a.m.d.), acestea există și în viața duhovnicească. Deci este necesar ca aceste răstimpuri (lb.gr. „kairos”) cu posibilitățile lor oferite a) să le recunoaștem und b) să le folosim în modul corespunzător. (Format A6, 83 de pagini)

„Manchmal ist weniger mehr”

(„Uneori mai puțin este mai mult”)

Comandă nr. 13

O colecție de repere duhovnicești din predicile și slujirea de învățătură în țară și străinătate ale lui Ivo Sasek. Un început ideal pentru a cunoaște gândirea, învățătura și lucrările autorului. (Format A6, 112 pagini)

„Credința lui Avraam”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 14 RUM

[Extras din cartea „Credincios sau crezând?”, comandă nr. 1 RUM]

Credința lui Avraam ne amintește de marea taină că o acceptare încrezătoare în Dumnezeu a tuturor situațiilor vieții poartă în sine mai multă putere de transformare decât respingerea lor prin puterea credinței sau prin manipulare. Această lucrare și-a atins ținta în noi atunci când nu mai facem noi istorie cu Dumnezeu, ci Dumnezeu poate face din nou istorie cu noi. (Format A6, 39 de pagini)

„Odihnă de jur împrejur”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 20 RUM

[Extras din cartea „Educă cu viziune”, comandă nr. 8 RUM]
„Odihnă de jur împrejur”! Un titlu plin de promisiune și neobișnuit pentru o scriere de învățătură pentru familie. Oare nu este ținta prea înaltă? Prin odihnă de jur împrejur nu înțelegem o viață eliberată de probleme. Odihnă de jur împrejur vorbește despre o viață de părtășie care se află cu succes deasupra problemelor și în părtășie le are pe acestea sub control. Faptul că acest lucru este posibil în practică noi îl experimentăm de mai mulți ani ca familie numeroasă.

Odihnă de jur împrejur pentru toți cei care nu numai că aud acest cuvânt, dar îl și practică! (Format A6, 74 de pagini)

„Vollendet in Ihm” („Desăvârșit în El”)

Comandă nr. 24

[Conține extrase din cartea „Mântuirea trupului”, comandă nr. 23]

„Să nu potrivim Sfânta Scriptură cu experiența noastră, ci experiența noastră cu Sfânta Scriptură. De aceea studiază desăvârșirea ta în Hristos nu pe baza experienței tale ci pe baza Scripturii.” (Format A6, 152 de pagini)

„Marea învolburată”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr. 31 RUM

[Extras din cartea „Cutremurare”, comandă nr. 27]

„Eu sunt Domnul, și nu este altul. Eu, care formez lumina și creez întinericul, care aduc prosperitatea și creez nenorocirea: Eu, Domnul, fac *toate* aceste lucruri” (Isaia 45.6-7).

Cauze – Acțiuni – Căi de ieșire din cutremurările contemporane. (Format A6, 98 de pagini)

Tractate

„Un cuvânt profetic către adunările creștine”

(disponibil în limba română)

(de Ivo Sasek)

„Catastrofa de incendiu de la Kaprun”

(disponibil în limba română)

Potrivită pentru scopuri evanghelistice cât și pentru creștini.

(de Ivo Sasek)

„Și ei întrebă de ce ...”

(disponibil în limba română)

Zguduitor, lămuritor – cu privire la evenimentele vremii actuale.

„Das Gesetz der Blutschuld”

(„Legea vinei de sânge”)

Despre tema avort.

(de Ivo Sasek)

„Comoara lumii invizibile”

(disponibil în limba română)

(de Loisa Sasek, pe atunci 12 ani, evanghelistic)